

Πρόσωπα και γεγονότα της Μεγάλης Εβδομάδας

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Γράφει ο π. Βασίλειος Ι. Καλλιακμάνης

α) Μπορεί η Μεγάλη Εβδομάδα να έχει τις ίδιες ημέρες με τις άλλες εβδομάδες του έτους, αλλά τα γεγονότα που παρουσιάζονται ενώπιόν μας στη διάρκειά της είναι θαυμαστά και μεγάλα.

Το «ωσαννά» της Κυριακής των Βαΐων, το «Σταύρωσον, σταύρωσον Αυτόν» της Μεγάλης Πέμπτης, η προδοσία του μαθητή, η μετάνοια του ληστή και η ομολογία του εκατόνταρχου αποκαλύπτουν το ευμετάβολο του ανθρώπου αλλά και τη λαχτάρα της λύτρωσης.

β) Επίσης ο Ιερός Νιπτήρας, η προσευχή της Γεσθημανής, το «τετέλεσται» και η ολόσωμη ταφή φανερώνουν το μυστήριο της άρρητης κένωσης και θείας συγκατάβασης του Υιού και Λόγου του Θεού. Δίκαιοι της Παλαιάς Διαθήκης, που εντάσσονται στο σχέδιο της θείας οικονομίας για τη σωτηρία του ανθρωπίνου

γένους, προτυπώνουν τα γεγονότα του πάθους. Κριματισμένοι μετανοούν και σώζονται. Μαθητές εγκαταλείπουν το Διδάσκαλο. Άφοβες μαθήτριες βρίσκονται κάτω από το Σταυρό και γίνονται στη συνέχεια κήρυκες της Αναστάσεως.

Υ) Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή: «Την Αγία και Μεγάλη Δευτέρα μνείαν ποιούμεθα του μακαρίου Ιωσήφ του παγκάλου», γράφει το Συναξάρι. Μπορεί ο Ιωσήφ να μην άκουσε το γλυκόηχο άγγελμα της αγάπης προς τους εχθρούς, μπορεί να μη γνώρισε από κοντά το ιλαρόν πρόσωπο του Νυμφίου της Εκκλησίας, το οποίο εμπνέει τη διακονία, τη θυσία και την τιμιότητα, μπορεί να έζησε εκατοντάδες χρόνια πριν από Αυτόν. Όμως, όλα αυτά δεν τον εμπόδισαν να αναδειχθεί άνθρωπος του Θεού, ευαγγελιστής πριν το ευαγγέλιο, σώφρων σε καιρούς αφροσύνης, υπάκουος μαθητής πριν την εμφάνιση του Διδασκάλου.

δ) Εκτός από τον πάγκαλο Ιωσήφ που προεικονίζει τον Χριστό, η Εκκλησία προβάλλει και τον πολύαθλο Ιώβ, ο οποίος υπομένει αγόγγυστα τα δεινά και την οδυνηρή ασθένεια, φθάνοντας στην αληθινή θεογνωσία. Αξίζει να αναφερθεί ότι ως πατέρας, βλέποντας τα παιδιά του να πίνουν και να μεθούν «καθ' εκάστην», έστελνε μετά «τον πότον και εκαθάριζεν αυτούς». Και πρόσφερε θυσίες για να ελκύσει το έλεος του Θεού, μήπως «εν τη ώρα του πότου» τα παιδιά του σκέφθηκαν βλάσφημα εναντίον του Θεού. Ο Ιώβ ξεπλένει τις αμαρτίες των παιδιών του, ο Κύριος παίρνει πάνω του το βάρος όλων των αμαρτιών του κόσμου!

ε) «Τη Αγία και Μεγάλη Τετάρτη της αλειψάσης τον Κύριον μύρω πόρνης γυναικός μνείαν ποιείσθαι οι θειότατοι πατέρες εθέσπισαν». Η γυναίκα αυτή, που αποτελεί πρότυπο ταπεινωμένης καρδιάς, ανοίγει παράθυρο ελπίδας στους απεγνωσμένους και βυθισμένους στην αμαρτία. Κι όπως δείχνει η πολλή ευγνωμοσύνη, συγχωρήθηκαν οι αμαρτίες της οι πολλές. Οι στεναγμοί για τον πρότερο βορβορώδη βίο και τα καυτά δάκρυα έλκυσαν τη χάρη του Κυρίου και λυτρώθηκε.

στ) Ακολουθεί την Μεγάλη Πέμπτη ο Νιπτήρας, ο Μυστικός Δείπνος, η υπερφυής προσευχή και η προδοσία. Κι ενώ ο Διδάσκαλος μυσταγωγεί τους μαθητές στο μυστήριο του πάθους, ο Ιούδας μελετά την παράδοση. Ενώ ο Χριστός «λεντίω ζωννύμενος» πλένει τα πόδια των μαθητών του, διδάσκοντας τη διακονία και την ταπείνωση, εκείνοι ερίζουν για τις πρωτοκαθεδρίες. Ενώ Εκείνος προσεύχεται εναγωνίως στον κήπο των ελαιών, οι στενοί μαθητές του κοιμούνται.

ζ) Και εδώ ίσως βρίσκεται ένα από τα σημαντικότερα μηνύματα της Μεγάλης Εβδομάδος. Ο Χριστός πορεύεται εκουσίως προς τον Σταυρό υπέρ όλου του κόσμου και οι χριστιανοί μένουν ασυγκίνητοι, αμέτοχοι και ράθυμοι. Εκείνος προσκαλεί σε εστίαση πνευματική, κι εκείνοι δεν διαθέτουν «ένδυμα γάμου». Όμως, η βίωση των ιερών γεγονότων με καθαρή καρδιά φέρει εσωτερική ειρήνη και γεννά τη φιλαδελφία. Η συμπόρευση με τον Χριστό στο πάθος προοιωνίζει τη

μετοχή στη χαρά της Ανάστασης.

Πηγή: makthes.gr